

Hans Christian Andersen - Děvčátko se s_rkami

Byla nesmírná zima, padal sníh a byla skoro již noc. Poslední noc v roce. V této zimě a tmě kráčela po ulici malá chudá dí_ka.

Děvčátko kráčelo s malými bosými nožkami, jež od zimy brzy zčervenaly a zmodraly. Ve staré zástěrce nesla krabičku plnou s_rek. Po celý den nikdo nic nekoup_l, ani jí krejcar nedaroval.

Třásla se zimou a hladem. Sní_ pokrýval její dlouhé, nepokryté vlasy. Na to však nem_slala. Ve všech oknech zářila světla a všude voněla pečeně. Byla to poslední noc v roce. Ano, na to právě m_slala!

V koutku, který tvořily dva domy, usedla a schoulila se. Malé no_ky vtáhla pod sebe, ale byla jí zima ještě víc. Domů se bála jít, vždyť neprodala ani jednu sirku a nepřinášela ani halěř. Otec by ji jistě b_l a doma byla také zima.

Malé ručičky měla zkřehlé zimou. Ach, kdyby jenom jedinou sirku rozhořela! Ruce by se jistě zahřály. V_táhla jednu sirku. Jak hořela! Byl to teplý, jasný plam_nek. Děvčátku se zdálo, že sedí u velikých železných kamen. Oheň zahříval tak příjemně. Děvčátko v_strčilo i nožky, aby se zahřály. Ale vtom hvězdička zhasla, kamna zmizela a ona držela jen zb_tek ohořelé sirky.

Rozsvítla druhou. V jejím světle viděla skrz zeď do pokoje. Na stole byl rozprostřen bílý ubrus, na něm porcelánová m_sa a v ní chutná pečená husa. Sirka zhasla a opět tu byla jenom tlustá, studená zeď, o kterou se op_rala.

Zažehla ještě jednu sirku. Seděla nyní pod krásným vánočním stromem. Byl ještě větší a krásnější než ten, který v_děla skleněnými dveřmi u bohatého kupce. Tisíce svíček hořelo na zelených větv_čkách. Dívka po nich vztáhla ruce. Vtom sirka zhasla. Svíčky stoupaly v_še a v_še, v_děla již jen hvězdičky na obloze. A tu jedna z hvězd spadla dolů a zanechala po sobě světlou cestičku.

„To někdo umírá!“ pom_slalo si děvčátko. Neboť stará babička, ta jediná, která ji měla ráda, ale která už nežila, v_pravovala, že když jedna hvězdička spadne, jedna dušička se odebere k Pánubohu.

Rozsv_tila další sirku a opět bylo jasno A v tom světle stála stará babička živá, usmívající se a plná lásky.

„Babičko!“ zvolala dívka. „Vezmi mne k sobě! Víím, že se vzdálíš, jakmile sirka zhasne.“

Zm_zíš jako ona teplá kamna, jako chutná husa a vánoční stromeček!“

A honem rozsvítila celou škatulku sirek, aby babičku zadržela.

A syrky plápolaly tak jasně, že bilo svjetleji než v pravé poledne. Babička nebyla nikdy dříve tak krásná, tak velyká. Vzala děvčátko do náruče a obě se vznášely vzhůru, kde nebila žádná zima ani hlat, ani úzkost. Byly u Boha.

Ráno našli lidé na ulici mrtvolu malé dívky schoulenou vedle hromátky viškrtaných sirek.

Najdi v textu tři výrazy pro zapálení sirky:

Najdi v textu synonymum ke slovu „krabička“.

Co uviděla, když rozškrtla:

první sirku

druhou sirku

třetí sirku

Proč se děvčátko nechtělo vrátit domů?

.....

Co jsi se z textu dozvěděl/a o tom, jak bylo děvčátko oblečené a obuté?

.....

Co v této pohádce znamená, když padá hvězda?

.....

Doplň v textu chybějící hlásky.

Ve zvýrazněném textu najdi deset chyb, zakroužkuj je a oprav.

Doplň ě/je:

ob__dnal limonádu, chutný ob__d, krevní ob__h, vynálezci a ob__vitélé,
ob__dvali doma, v__t do garáže, ob__ma rukama, ob__ti násilí, ob__vil Ameriku,
ob__dnávka zboží, matčino ob__tí, ob__l celé město, zakázaný v__zd,
ob__t dvůr, ob__mný balík, ob__tavý lékař,

Doplň i/í/y/ý a vzor v příslušném tvaru:

příklad: Změny teploty jsou registrovány elektronickými čidly. (městy)

U nás se vyskytuje jediný druh jmel__.

Těmito zastaralými křesl__ zákaznící nezaujmete.

Bojovníci byli ozbrojeni kop__m__.

V příslov__ch je ukryta lidová moudrost.

Uhl__m a dalšími ušlechtilými paliv__ je nutno šetřit.

Posledním pohledem se rozloučil s přístavními mol__.

Plachtami a vesl__ poháněné benátské galéry ze 16. století byly vybaveny děl__.

Sextant má stále důležité místo mezi měřidl__.

V Oxfordu se konají závody lodí poháněných bidl__.

Horskými kol__ se tam dostanete bez obtíží.

Ptáci se vznášeli nad pol__.

Vyhledej v textu dvě podstatná jména podle vzoru:

žena - kost -
.....